

- Turun tragedian, terrori-iskun, perjantain 18.8. jälkeisenä sunnuntaina Parkanon kirkossa.

Rakkaat kristityt,

Evankeliumin loppu kertoo Jeesuksen vastauksen herättäneen voimakkaita tunteita. Tekstin mukaan "kaikki" "joutuivat raivon valtaan". Raivon kanssa samaa tarkoittavia ovat: vimma, ankuruus ja viha. Perjantai-iltapäivänä turkulaiset joutuvat vihan kohteeksi.

Väkivallan raivolla yksi mies murhasi kaksi viatonta ja vahingoitti kahdeksaa syytöntä. Terrori-isku oli vääryyden ja pahuuden teko. Väkivallan syntiä. Myös Jumalan Poika joutui kokemaan väkivaltaa. Päivän evankeliumissa juutalaiset yrittivät tappaa Hänet. Raivon vallassa he veivät Jeesuksen vuoren jyrkänteelle, jotta voisivat sitten syöstä sieltä kuolemaan.

Jeesuksen kohtelu herättää kysymyksen: millainen on ihminen? Nimittäin Jeesus ei tahtonut kenellekään pahaa, eikä tehnyt mitään väärää koko elämänsä aikana. Hän oli täysin puhdas ja pyhä. Hän paransi sairaita, kertoi Hyvästä Jumalasta ja auttoi heikoimpia. Jeesus oli täydellisen hyvä ihminen. Kristuksella oli tehtävä, joka ajoi hänet vaikeuksiin.

Jeesus otti vastaan ihmisten vihan. Maanpäällisen elämänsä lopuksi hänet tapettiin väkivaltaisesti ja häpeällisesti ristinkuolemalla. Rooman valtakunnassa vain kaikkein pahimmat rikolliset tapettiin niin karusti ja pilkkahuudoin. Jeesus on kokenut ihmisen osan. Hän on kipujen mies, ja sairauden tuttava. (Jes. 53:3)

Koska Jeesus oli Jumalan Poika on varmaa, että Jumalalle ihmisen kärsimys ei ole vierasta. Kristus on läsnä ihmiskunnan tuskassa ja kivussa. Kaiken pahuuden keskellä. Kristinuskon tunnus on risti. Erityisesti tällainen krusifiksi, jota pidän kädessäni näyttää meille kärsivän Vapahtajan.

Sen katsominen saattaa lohduttaa. Ja ajatteleminen auttaa. Krusifiksi todistaa väkevästi: Jeesus on kärsivien ihmisten ystävä. Tyhjä risti todistaa ylösnousemuksesta. Miksi Jumala sallii väkivallan?

Opetamme, että Jumala on Kaikkivaltias ja Hyvä. Mutta miksi sitten on kärsimystä? Jos Jumala kerran on Kaikkivaltias hän kykenee poistamaan kärsimyksen. Koska hän on Hyvä miksi hän ei poista pahaa tästä maailmasta?

Turun terroriteko on järkyttänyt Suomen turvallisuutta. Kirkossa kysymme tänään miksi Jumala sallii terrorin tällaisten tapahtumien tulla todeksi? Miksei Kaikkivaltias poista kärsimystä?

Käsittelen asiaa yleisellä tasolla. Valtion tehtävänä on selvittää Turun tragedian taustat ja syyt. Kirkon päätehtävä on julistaa evankeliumia ja lohduttaa. Pahat teot ovat ja pysyvät pahoina. Viides käsky kuuluu: älä tapa. Turun murhamies rikkoi tätä erittäin räikeästi. Käskyt on annettu sen vuoksi, että ne suojelevat elämää. Käskyjä rikkomalla elämän sijaan tulee kuolemaa ja suojeituksen sijaan kärsimystä.

Katekismuksen mukaan 5. käsky vaatii, "että emme aiheuta lähimmäisellemme mitään vahinkoa tai kärsimystä, vaan autamme ja tuemme häntä elämän kaikissa tarpeissa." Näin Jumalan vaatimus kohdistuu laajalle ja syvälle. Se osuu sydämeen. Itselleen rehellinen ihminen joutuu myöntämään, että on aiheuttanut elämänsä aikana vahinkoa toisille. Eikä ole aina tukenut elämässä toisia vaikka olisi voinut tukea.

Näin jäämme kaikki vajamittaisiksi. Jumalan edessä olemme syntisiä. Jokaisella ihmisellä on mahdollisuus tehdä hyvää vaikka synti asuukin ihmislunnonossa. Sydäntä ei voi täysin puhdistaa mutta ulkonaisia vääriä tekoja voi vähentää. Perisyntiä tarkoittaen sanon: tiikeri ei pääse raidoistaan, eikä kameli kyttyrästään.

Voiko kärsimyksen salliva Jumala olla oikeudenmukainen? Ihmiskunta on aina kysynyt ja pohtinut tätä asiaa: miksi Jumala sallii pahan vaikuttavan. Jumalan sana opettaa, että Jumalalla on kaikki valta. Siksi sanomme uskontunnustuksessa, Hän on Kaikkivaltias. Raamattu opettaa myös, että Hän on hyvä. Näistä lähtökohdista syntyy ongelma, koska tahtoessaan Jumala voisi estää kaiken pahan. Mutta Hän ei estä.

Koska Jumala on hyvä niin me saatamme ajatella, että Hänen tulisi estää kaikki vääryys ja pahuus. Ihminen joutuu elämänsä vaikeuksiensa ja tuskiensa äärellä tämän kysymyksen ääreen. Myöskään loogisesti emme saa kysymykseen täydellistä vastausta.

Elämään kuuluva traagisuus tulee ottaa vakavasti. Liian johdonmukaisilla taikka hurskailla selityksillä saatamme turhentaa kärsimystä.

Piispa Eero Huovinen kirjoittaa: "Looginen selitysyritys on epäuskottava, koska se ei ota vakavasti elämän traagisuutta ja katkelmallisuutta." (s. 146) Hyväntahtoinen uskova saattaa lohduttaa kärsivää ihmistä, että kaikki koituu lopulta parhaaksi. Jumala vain koettelee ja kasvattaa. Voi toki olla, että pitkän ajan kuluessa jonkin kärsimyksen näkeekin uudessa valossa.

Mutta terroritekojen kuolemat lopullisia. Omaisten menetystä ei mikään korvaa. Jumala jää tutkimattomaksi tässä asiassa, ja ihmisen kärsimys pysyy aitona ja totena. Jumalaa emme täysin ymmärrä. Hän on salattu Jumala. Tunnumme häntä jonkin verran, mutta emme kaikkea. Jumalan tiet ovat salatut.

Jesajan kirjassa sanotaan: "Minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, eivätkä teidän tienne minun teitäni, sanoo Herra. Vaan niin paljon korkeampi kuin taivas on maata, ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne." (Jes. 55:8-9)

Ihmisen kysymykseen Jumalan oikeudenmukaisuudesta ei ole järkipäätä vastausta. Jumala on Hyvä. Hän on Kaikkivaltias. Maailmassa on kärsimystä. Vääryys voittaa toisinaan, ja syytön kärsii. Ainoa selitys on, että mitään selitystä ole.

Hyväntahtoiset mutta väärät selitykset voivat entisestään ahdistaa ihmistä entisestään. Lisätä kärsimyksen tuskaa. Vanhan testamentin Jobin kirjassa kerrotaan tästä. Hurskaalta kuulostavat ystävien hyväntahtoiset neuvot vain ahdistivat Jobia. Hän vastaa lohduttajilleen: "Enpä kuule näitä puheita ensimmäistä kertaa! Parhaatkin lohduttajat – tehän vai lisäätte tuskaa." (12:2-3) "Kuinka kauan aiotte ahdistaa ja ruhjoa minua puheillanne?" (19:2)

Paha jää usein rankaisematta tässä ajassa. Kuitenkin tiedämme, että tulee päivä - se tulee - jolloin paha saa palkkansa. Raamattu lupaa, että Kristus tulee takaisin. Silloin koittaa viimeinen tuomio.

Se on oikeudenmukaisuuden päivä. Me kaikki olemme matkalla kohti tuomiopäivää.

Olemmeko toimineet aina oikein? Emme ole. Olemmeko jaksaneet kilvoitella? Olemme ja emme ole. Jumala on pyhä ja vihaa kaikkea syntiä. Synnintekijän palkka on kuolema. Ja äärimmäinen muoto on kadotus.

Mutta!

Viimeinen tuomio on myös armon päivä. Päivän evankeliumi päättyy sanoihin: "Mutta Jeesus kulki väkijoukon halki ja jatkoi matkaansa."

Raivon vallassa oleva ihmisjoukko tahtoi surmata elämän ruhtinaan. Mutta tässä kohtaa Jeesus päätti majesteettillisesti Jumalan Poikana kulkea väkijoukon halki. Kukaan ei voinut estää häntä. Kristuksen kävelyssä oli jotain ihmeellistä voimaa. Auktoriteettia.

Ystävä hyvä! Sinut on kasteessa nimeltä kutsuttu Jumalan elämän osallisuuteen. Jeesus antaa kaikki synnit anteeksi.

Saat luottaa hänen rakkauteensa. Ilman mitään suorituksia tai ponnistuksia. Kaikista pahoista teoista ja heikosta kilvoittelusta huolimatta Jumalan armo on totta. Se kuuluu sulle juuri!

Samoin kuin raivokas lynkkausjoukko ei voinut Jeesusta estää, eivät pahan vallat kykene sinuakaan voittamaan. Vaikka ruumiin tappaisivat niin sieluasi vihan voimat eivät saa. Se kuuluu Jumalalle. Kärsimyksen ja kuoleman läpi me käymme taivaan iloon. Ikuiseen iloon, jossa ei ole enää kyyneliä eikä tuskaa.

Lopuksi

Kärsineen Jobin sanoihin on kirjattu kristillinen toivo.

"Minä tiedän, että lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä. Ja sitten kuin nahkani on riekaleina ja lihani on riistetty irti, minä saan nähdä Jumalan, saan katsella häntä omin silmin, ja silmäni näkevät: hän ei ole minulle outo! Tätä minun sydämeni kaipaa." (19:25-27)

- Kirjallisuutta: Eero Huovinen, Käännä kasvosi, Herra. WSOY. Helsinki. 2005.